

Športski List

Godina V. Broj 175

Subotica, utorak 5 rujan 1939.

Pretpлата: četvrtogodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

Subotički nogometni pomsavez i reorganizacija

„Hrvatski dnevnik“ iz Zagreba od 24 kolovoza 1939 donosi jedan vrlo aktuelan članak u svojoj športskoj rubrici, koji mi u cijelosti prenosimo. Njime mnogi naši čitaoci nijesu upoznat, a zbog svoje vrijednosti i značaja zavređuje da svaki športšaš bude njime upoznat, stoga ga prenosimo.

Istina prilike u nogometnom športu su se donekle izmijenile, ali to ne smeta skoro ništa što ga tek sada prenosimo. On je i za danas aktuelan baš kao što je bio: u vremenu njegova objelodanjenja. Od tada je JNS doživio kapitulaciju, a u moralnom pogledu pak HSS je pobijedila, pa se tamo čeka i materijalna naknada, odnosno pobjeda.

Pošto je on zaista aktuelan za naše lokalne prilike, ni jednom športšašu neće biti na odmet da ga u cijelosti prenesemo uz klamulu, da bi se već ljudi koji upravljaju subotičkim športom trebati jednom osvijestiti i povući konzekvence pa napustiti nezdravu i škodljivu bocku na polju nogometnog športa i umjesto toga priorniti konsolidaciju športskih prilika, jer sve ono što vode poneki ljudi, koji sjede u subotičkom pomsavezu, ne koristi nimalo napretku i progresu nogometnog športa, nego baš naprotiv samo škodi i ruši svaku vrijednost ovdašnjeg športa.

Taj članak glasi:

U nizu naručenih brzjava, koje su neki pomsavezni poslali beogradskom JNS-u, nije mogao nikako izostati ni brzjav zemaljskog i svjetskog rekordera u aferama Nestora Segedinskoga, koji zastupa SNP. Segedinski i njegov pomsavez osuđuje HNS i Slovence, jer je po njihovom shvatanju demokracije želja stanovitih pojedinaca jednoga naroda važnija i preča od opravdanih zahtjeva svih predstavnika dvaju naroda. JNS ipak nije sasvim dosljedan u svojim nedosljednostima. JNS u prebrojavanju svojih klubova ne polazi sa stanovništva narodnih jedinica i za JNS su svi slovenski sportaši samo jedan obični i najobičniji pomsavez i ništa drugo, a stvari ipak ne stoje tako. JNS bi morao po vlastitom sistemu prebrojavati i članove klubova, simpatizere, pa onda stvarati većinu ili manjinu jer kada za njih eijeli narodi ne znače ništa drugo do li malih pomsaveza, onda ni klubovi ne bi smjeli biti jedinica prema jedinici (BSK, Jugoslaviji) nego broj jednih članova prema broju drugih (recimo 851:963!).

Nestor Segedinski nikada nije zastupao interese Subotice, u kojoj je on samo nametnuti tudjinac, nego je zastupao svoje interese. On je učinio to, da 1932. subotički prvak nije našao u ligu zato, jer je onda prvak bila Bačka. Što više, Segedinski je kasnije izjavio, da Subotica baš ništa ne gubi što nema svog predstavnika u ligi i zbilja Subotica ne bi ni imala skoro ligaški klub da nije sa strane hrvatskih sportaša povedena akcija za reorganizaciju nogometnog športa u zemlji. To su Bačka i ŽAK. Bačka je član HNS-a i hrvatsko-slovenske lige, dok je ŽAK podupirao

Danas Subotica ima dva ligaška kluba, a politiku centralističkog JNS-a i poslije 8 kvalificiranih igara određen je kao dopuna u tu ligu. ŽAK je u normalnim kvalifikacijama ispao, jer je izgubio od novosadske Vojvodine i da nije bilo borbe za reorganizaciju na tom bi ostalo i Subotica bi opet ostala bez lige.

Ako je ikome koristila borba za reorganizaciju onda je koristila Subotici, jer je Subotica samo preko te borbe, koju je nosila na svojim leđima isključivo Bačka u cijelom SNP-u, dobila dva ligaša, a inače ih ne bi imala nijednoga. I sad mjesto da ljudi uvide, da je borba za reorganizaciju i te kako opravdana i potrebna, jer sada donosi velike i stvarne rezultate, jer popravlja pogreške i nepravde, koje su činjene i učinjene Subotici, jer je ta borba izbacila dva ligaša, koliko Subotici po stvarnoj snazi pripada, pojedinci dopuštaju, da im tamo neki Segedinski, koji je polupismen po izjavi njegovog plačidruka i velikosrpskog novinarčića Rakića, soli pamet.

I mora biti čudno, da subotički klubovi tako nasjedaju čovjeku kao što je Segedinski. Zar itko pametan u Subotici može osuditi HNS, kada je samo preko HNS-a, zapravo preko HSS Subotica gotovo preko noći dobila dva ligaša i nužno priznanje? Pa zar u dušama subotičkih sportaša postoji tako malo lokal-patriotizma, tako malo svijesti, a još manje zahvalnosti i takta, da se nabacuju kamenjem na one, koji su im u znoju lica svoga dali ne samo kruh nego pogaču.

Subotičkim sportašima mora biti jasno jedno: da su hrvatski sportaši šutjeli i gutali dalje nepravde beogradskog JNS-a Subotica bi sasvim propala. HSS je radila i žrtvovala samo zato, da popravi i podigne da omogući život svima, kao što je Subotici omogućila dva ligaša za jednu godinu, dok JNS za pet godina nije omogućio nijednom našem klubu slobodni razvitak, nego je još i kočio naša nastojanja.

Pa zar to nije paradoks, da subotički klubovi očito zavedeni slugama gospode iz Beograda izrazuju zahvalnost mudracima iz beogradskog JNS-a za batine, a osuđuju HSS zato što je dala Subotici dva ligaška kluba!?

Predsjednik pomsaveza Rumunj Sele, koji je ŽAK-ov glavni funkcionar i tajnik SNP-a Nestor Segedinski, koji je tajnik i ŽAK-a moljakuju subotičko redarstvo, da zabrani Bačkine utakmice, a baš bi oni morali zahvaljivati HSS-i, jer da nije HSS nebi ni ŽAK bio u ligi JNS-a. Možda je Segedinski zadržao staro mišljenje, pa mu je krivo što sada Subotica ima dva ligaša i samo u tom slučaju ima pravo osuđivati HSS.

Sada imaju riječ subotički sportaši i klubovi. Treba trijezno razmotriti situaciju, ispitati grijehe jednih i rad drugih pa onda donositi odluke. Ako su subotički sportaši protiv toga, da Subotica daje svoje predstavnike u ligu, kao što je Segedinski valjda protiv toga onda moraju biti uz JNS. Ali ako oni primaju svoje liga klubove kao vrlo časnno priznanje, ako se raduju zbog toga što sada Subotica ima dva ligaša onda je njihovo mjesto jasno i određeno, ako su pošteno ako su sportaši i ako su pametni, pa ne slušaju gluposti tuđih usirenih mozgova i mozgića. JNS je deset godina progonio, zlostavljao i degradirao, ubijao Suboticu. HSS je za par mjeseci dala Subotici dva mjesta u ligama. Danas treba u Subotici odlučiti i izabrati HNS ili JNS. Drog izlaza nema, a izbor nije težak pametnima i poštenima.

LIGA JNS-a

SLAVIJA-ŽAK 3:0 (1:0)

Prva nogometna utakmica za ligu JNS-a u Subotici odigrana je između ovdašnjeg ŽAK-a i sarajevske Slavije. Utakmica nije bila na visokom tehničkom nivou. Nijedna momčad nije pokazala ništa osobito. Osim toga obje momčadi su igrane vrlo grubo i nešportski, naročito pojedinih igrača ŽAK-a. (Kopilović i Balaž I). Zbog grubosti i nešportskog ponašanja igrača utakmica je u drugom poluvremenu morala biti prekinuta te je samo nakon intervencije policija nastavljena.

Prvo poluvreme prošlo je u mlakoj ali fer igri. Slavija je nešto bolja nego ŽAK i rezultat 1:0 u njenu korist je realan.

U početku drugog poluvremena ŽAK se nešto popravio i utakmica je mnogo zanimljivija no u prvom poluvremenu. Ova borbenost ŽAK-a trajala je dok Slavija nije postigla i svoj drugi gol. Pojedini ŽAK-ovih igrači vidjevši da je bitka izgubljena igraju vrlo grubo i nešportski, naročito Kopilović. Pred konac utakmica Kopilović faulira jednog Slavijinog igrača. Nastaje tuče. Policija ulazi u igralište da razvadi zavađene igrače. Nakon nekoliko minuta utakmica se nastavlja, a ne za dugo na sveopću radost publike sudac svira kraj ovoj nešportskoj borbi dviju momčadi.

Sva tri gola postigao je Rajlić.

ŽAK nije zadovoljio. Igrao je bez potrebnog elana i štarta. Od igrača nije se niko isticao. Vrlo slabo su igrali Janjić i Bogašić.

Slavija nije u cijelosti zadovoljila. U timu ima nekoliko vrlo dobri igrača ali i vrlo slabi. Najbolji igrači Slavije bili su half Marjanović, vođa navale Rajlić i golman Krstulović. Vrlo slabo su igrali oba krila.

Utakmici je prisustvovalo oko 1000 gledalaca.

ŠKOLSKE
KNJIGE

POTREBŠTINE, TAŠNE

U KNJIŽARI

VIG

Da se znade

U posljednje vrijeme neke nepoznate osobe, kojih sigurno ima više, a kojima se izgleda veoma malo stalo do općeg subotičkog športskog napretka, poplavile su Suboticu neozbiljnim i smiješnim tiskanicama, pamfletima u namjeri da proizvedu neslogu ili razdor među subotičkom športskom publikom. Prije svega moramo konstatirati to, da i sami stvaraoci tog pamfleta ne vjeruju u ono što su pisali, pošto znaju da je sve to prosta objeda, laž i kleveta, pa nam se i nema smisla dublje pozabaviti njime. Svoj cilj neće ni tako postići. Kako vidimo po poslatim tiskanicama ozbiljni ljudi bi trebali biti njeni stvaraoci, no tom prilikom nam i nehotice dolazi u pamet to da nijesu svi ljudi ozbiljni ljudi iako se ljudskim imenom nazivaju. Nema više izgleda da su to agentprovokatori, konfidenti, denuncijanti i ljudi kojima je stalo samo do ocrnjivanja tuđe časti i koje nešto boli.

U vezi toga obratili smo se na g. Šefčić Gigu, poznatog športaša, čiju su čast i poštenje tako rekuć najviše pogodili i ocrnili, a koji nam je doslovce rekao sljedeće:

— U posljednje vrijeme je neka individua, koja se naziva „zabrinutim Bunjevcem“ razaslala subotičkim športašima jednu okružnicu, odnosno jedan pamflet, u kojem oštro kritizira djelovanje najstarijeg, najvećeg i najjačeg športskog kluba u Subotici, Bačke, i neistinitim, podlim, te prljavim klevetama objeđuje nekolicinu njenih vodećih ličnosti, naročito moju osobu, tvrdeći takve stvari o meni, koje nikako ne odgovaraju istini i stvarnosti.

— Ovime pozivam tu športsku individuu, koja se naziva zabrinutim Bunjevcem, da se prokaže sa svojim punim imenom, da bi je upoznao i da mi se tako pruži prilika za odgovor tj. replikaciju, jer kao što mi je poznato ako neko nešto o nekom tvrdi onda smije i svoje pošteno ime (naravno ukoliko ga ima) potpisati ispod toga.

— Sve dotle dok se dotične individue, jer znamo da ih ima više, skrivaju pod spomenutim potpisom „zabrinutog Bunjevca“ i ne prokažu svoja puna imena, dotle su beskarakterne individue kojima je cilj da blate tuđe poštenje i čast. Oni su okićeni samo podlim, prljavim i bezdušnim bez ikakvih ljudskih osobina elementima, pa se mogu nazvati mračnim tipovima. To su, eto, zločinci i ubojice subotičkog športskog života.

Mi smo ovo iznijeli po svojoj novinarskoj dužnosti, te rado ustupili mjesta g. Šefčiću u čiju čast i poštenje ne sumnjamo, a nikada ni sumnjali nijesmo, samo da bi poštenu športsku javnost upoznali s nečasnim radom stvaraoca tog famoznog pamfleta.

Sada imaju riječ pamfletiste, a napominjemo da su nam svi poznati. Djela uvijek pokazuju ljude i njihovu vrijednost. Taj pamflet pak dokazuje da su njegovi stvaraoci bez ikakvih moralnih kvalifikacija i ljudskih osobina. Ako imaju makar malo ljudskoga dostojanstva — u šta vrlo sumnjamo — pamfletiste će se umjesto „zabrinutog Bunjevca“ potpisati svojim pravim imenom, ili svojim dostojnim potpisom kao „zalupani Bunjevac“.

O dužnostima drukera

Fakat je da ove godine Subotica uživa rijetku počast i zaista, privilegiran položaj u zemlji na polju nogometnog športa, pošto dva njena predstavnika učestvuju u ligaškim natjecanjima. To je već poznato da je Bačka član hrvatsko-slovenačke lige, a ŽAK član lige JNS, a dosada nije bilo nijednog predstavnika koji bi to zavrijedio, iako su zasluge, vrijednosti, sprema i veličina protivno dobacivale.

Dvadeset je punih godina moralo proći da ljudi progledaju i priznaju da je Subotica po veličini i broju stanovnika treći grad u državi, da ona ipak i na športskom polju znači nešto, a ne samo teren za liferaciju punomoći, biti trabant i satelit svim nazovi športašima i biti sontoša beogradskim športskim sineluvrašima. Ali kao što na drugom mjestu govorimo, čim je Bačka pristupila Hrvatskoj športskoj slozi i putem nje postala član hrvatsko-slovenačke lige, otvorile su se oči korisnicima punomoći te unijele i ŽAK u svoju ligu. To je samo korisno za subotičke športske prilike tako da će Subotica ipak doživjeti tu čast da na svojim terenima gleda berbu najboljih zemaljskih momčadi. A to je trebalo već davno prije učiniti, pa bi Subotica predstavljala svoju pravu vrijednost u nogometu, a ne ono što je dosada predstavljala i što je svakom športašu poznato.

Bezuvjetno je, da Subotica kroz punih deset posljednjih godina u nogometu nije značila ništa u očima onih koji su upravljali zemaljskim nogometnim športom. Ona je bila sve ono što ne bi smjela biti. A ipak je došlo vrijeme, iako malo kasno, kada su stare griješke i grijehovi saparirani i Subotica danas uz

Sarajevo gledat će i doživjeti da će svima njenim terenima defilirati svi zemaljski ligaši u borbi za najveći naslov. To je danas stvarnost, a grijesi prošlosti ne smiju se navratiti i ponoviti.

Kada smo već pred tom činjenicom ne smijemo zaboraviti svoje osnovne dužnosti, a te su: naši klubovi trebaju svakovrsne pomoći. Bilo da je riječ o posjećivanju utakmica, bilo o bodrenju momčadi i bilo to kakvogod novčana ili moralna pomoć, ne smije ništa izostati samo ako to koristi boljoj afirmaciji naših predstavnika.

Već su dva kola ligaškog prvenstva prošla a mi moramo konstatirati značajnu činjenicu da nam drukeri nemaju osnovnog pojma o svom odnosu i učešću u ovim značajnim borbama. Prvo: oni posjećuju u dovoljnom broju utakmice, drugo: ne učestvuju u bodrenju svoje momčadi treće: ne vjeruju u snagu i vrijednost svojih ljubimaca. To su takve činjenice koje se ne bi smjele ponoviti, ako nestanu možete smjelo ustvrditi da će predstavnici Subotice proći u svakom pogledu i dobro i

DVOKOLICE

kod

SENEŠA

SUBOTIČKI ŠPORTSKI LIST
Kupon br. 2. 5-IX-1939

NAGRADNI NATJECAJ
SUBOTIČKOG ŠPORTSKOG
LISTA

1. HASK—Concordia
2. Slavija—Split
3. Hajduk—Slavija (O)
4. Bačka—Gradanski
5. Ljubljana—SAŠK
6. Slavija—Vojvodina
7. SAK—OSC
8. JSK—„Apatin“ SK
9. Hungaria—Ujpešt
10. Törekeves—Ferencvaroš

Ime i prezime:

stan:

zadovoljno, tako da ćemo imati i do godine prilika gledati na subotičkim igralištima defile najboljih zemaljskih nogometaša. U protivnom morat ćemo se vratiti lokalnim, beznačajnim i dosadnim utakmicama i borbama.

Uloga drukera na nogometnim utakmicama ne smije se svoditi samo na to da se izide na teren, odnosno na igralište i da se gleda kako mu ljubimci doživljuju uspjeh ili neuspjeh. On mora svim silama nastojati da svojim bodrenjem taj neuspjeh odstrani ili što više umanji. Psihološki momenat, kada igrač udahše, značajan je. U tim trenucima treba uliti novu snagu i novi duh pa će igrač često i bez svijesti producirati dobrim više nego što bi dao u normalnim prilikama. Treba se duševljavati uspjelim akcijama, a ne grditi na sva usta ako akcija ne uspije. Igrači se imaju samo hrabriti u svim momentima uspiju li akcije ili ne uspiju, jer ćemo samo tako moći svojim učešćem preokrenuti tok utakmice u svoju korist kada smo u gubitku, ako ne žalimo svoja grla i pljesak. No i protivnici se imaju hrabriti ako pružaju nešto lijepog i neobičnog. To je športski. A športaši moramo biti u svakom pogledu. Shvaćanje da je Subotica provincija mora nestati. Incidenti se u svakom pogledu moraju izbjeći. Moramo biti prožeti športskim duhom i nijeću a sve ostalo što nema veze sa športom mora se sva vremena nestati. Uspjesi neće izostati ako budu i drukeri na visini svog zadatka, jer bodrenje s „Tempo Bačka“, „Tempo Žak“ u stanju je čuda stvarati, to treba svaki druker da ima na umu polazeći na igralište, pa željeni uspjesi neće manjkati. Budimo uvijek dosljedni i športaši u pravom smislu riječi. U tom mora biti pomoći od cijele naše športske publike, a ne samo onih najbližih. To je dužnost svakog drukera, jer on je sudionik i neuspjeha, baš kao i uspjeha.

Dakle od drukera se traži pomoći, a on tu malu pomoć mora pružiti. Skora vremena će pokazati da li smo zavrijedili da nam se momčadi ogledaju i bore s najboljima, jer nije samo na igračima da žanju uspjehe, nego i na drukerima. Ta se dva pojma ne smiju lučiti. Drukeri i igrači su tako rekuć nerazdvojni jer što manjka jednom drugi to popunjava.

Moramo biti na čisto sa svojim dužnostima jer ako želimo pobjedu od svojih ljubimaca toj pobjedi moramo i pridonijeti svoj dio. To je dužnost svakog čovjeka, a naročito drukera pošto će tek na taj način moguće željeti, da se sa Suboticom kao starim športskim centrom računa i to opravdano računa kao drugim centrima.

Vojvodina—NAK 3:1 (1:0)

Danas je odigrana prijateljska utakmica u Novom Sadu između starih rivala. Zasluženo je pobjedila Vojvodina. Igra je bila vrlo lijepa i fer.

HRVATSKA-SLOVENSKA LIGA

Slavija — Bačka 5:2 (4:1)

Po lijepom vremenu i pred 1000 gledalaca Bačka je odigrala svoju drugu utakmicu u Hrvatsko-slovenskoj ligi u Osijeku sa Slavijom, koja se završila sa rezultatom 5:2 (4:1) u korist Slavije. Prije početka same utakmice dr. Klemen delegat HNS-a pozdravio je igrače oba kluba u ime Hrvatske športske sloge i podsjetio ih na to da su oni predstavnici hrvatskog športa i da trebaju da budu jedni prema drugima pravi športaši i da u tom tonu odigraju ovu prvenstvenu utakmicu.

Na znak sudije g. Petraela Bačka izvodi početni udarac tačno u pola 5 sati. Prva navala Bačke nije uspjela, jer je lopta došla do Slavijinog desnog krila Lokošeka I, koji je centrirao, a Lokošek III nisko po zemlji smjestio je loptu u donji lijevi ugao. Tako je Bačka već u prvom minuti dobila gol. U koliko se igra dalje razvijala, u toliko se Bačka sve više snalazila i u 15 minuta Sabanov je dodao loptu na krilo, a Demeter je istu pucao u gol. Bačka je rezultat izjednačila. Ovaj izjednačujući gol ohrabrio je Bačkine igrače i oni su počeli sve bolje i bolje igrati, ali ti svijetli momenti Bačke na ovoj utakmici nijesu dugo trajali. Bačka je opet popustila. U 18 minuta Šarčević je napravio henc na jedno 40 metara od Bačkinog gola, a centarhalf Slavije Kolar izveo slobodan udarac pred Bačkin gol i na opće zaprepašćenje svi njeni odbranbeni igrači stajali su kao ukopani, a Lokošek III je nesmetano zabio drugi gol. Od ovoga momenta Bačka igra sve slabije i slabije, a Slavija izvodi sve opasnije i opasnije navale. Svakoga momenta se mogao očekivati gol u korist Slavije, što se je i desilo u 32 minuti, kada je Djokić sa jedno 10 metara pucao treći gol pravo iznad Barnine glave. Poslije ovoga gola prošlo je kratko vrijeme, a Bačka je primila i 4 gol. Lokošek III najbolji pučač na ovoj utakmici iskoristio je jedan zgodan moment u 37 minuti postigavši i 4 gol za Slaviju. Nakon ovoga gola Bačka se nešto trgla, tako da je do kraja poluvremena bila ravnopravan protivnik Slavije.

U drugom poluvremenu oba protivnika nešto su popustili u tempu, tako da ni Slavija nije igrala tako borbeno i poletno kao u prvom poluvremenu. Bačka je nešto bolja u početku i izvodi nekoliko navala od kojih je ona u 8 minuta urodila plodom. Nešto je proigrao Vidakovića, koji se našao sam pred golom i postigao drugi gol za Bačku. Nakon ovoga vodila se neinteresantna borba jer se i na jednima i drugima osjećao umor. Sve do 25 minuta rezultat je ostao nepromijenjen, kada je lopta došla do Farkaša, koji je po zemlji u desni ugao zabio peti gol za Slaviju. Ovaj rezultat je ostao nepromijenjen sve do kraja utakmice.

Bačka je igrala vrlo slabo. Njeni igrači kretali su se po terenu tako, kao da su imali tegove na nogama ili da su već odigrali jednu utakmicu. Na njima se primijetilo da se teško kreću i da su umorni. Nije bila ni jedna zdrava kombinacija, a što je najgore igralo se tako neprecizno da su Bačkini ig-

račji većinom davali loptu protivniku. Tek po katkada izvela se po koja navala koja je ličila na one opasne navale koje je Bačka znala izvesti na drugim utakmicama. Naročito slaba strana Bačkine momčadi bilo je mlaki štart. Oni nijesu štartali već gladili protivnika ili su jednostavno izbjegavali sudare sa protivnikom. Ovakvim štartom nije se moglo postići ništa. Na nekim igračima primijetilo se da su igrali neambiciozno, a od tog je trpjela cijela momčad. Sa ovakvom igrom kakvu je Bačka izvela na ovoj utakmici nije se mogao postići bolji rezultat no što je ovaj jučerašnji. Jučerašnja igra Bačke nije ni sjenka one igre koju je predvela prošle nedjelje protiv Hajduka.

Slavija je igrala daleko bolje od Bačke, ali ni ona nije dala onakvu igru kakvu bi trebala da da, s obzirom na slabog protivnika. Istina mora se priznati da je Slavija igrala daleko preciznije od Bačke i da se sa njene strane moglo vidjeti nekoliko vrlo lijepih i opasnih naleta. Naročito se mora pohvaliti štart Slavijinih igrača, koji su u ovom pogledu sto postotno nadmašili Bačku. Svi njeni igrači štartali su na svaku loptu i to bez predomišljanja, tako da su u glavnom izogršaja oni uvijek izlazili kao pobjednici. Isto tako na Slavijinim igračima vidjelo se da oni žele pobijediti pa su za cijelo vrijeme bili jako živi i ambiciozni. Ako se sve to uzme u obzir onda je Slavija prema predvedenoj igri oba tima zaslužila pobjedu.

Od Bačkinih igrača koji su izišli na teren u ovom sastavu: Barna, Evetović, Hampelić, Horvatski, Šarčević, Kopunović I, Demeter, Sabanov, Kopunović II, Vidaković i Cvijanov zaslužuju pohvalu jedino Hampelić i u drugom poluvremenu Barna. Svi ostali su jako podbacili naročiti krilnji halfovi i Sabanov, koji je igrao tako tromo i neambiciozno kao rijetko kad.

U timu Slavije najbolji ljudi bili su tri halfa, bek Mayer i lijeva spejka Lokošek III, koji je bio najopasniji igrač pred Bačkinim golom zabivši sam tri gola. Slavija je igrala u postavi: Volf, Djokić, Majer, Kveštek, Kolar, Dejanović, Lokošek I, Petrović, Farkaš, Lokošek III, Gergec.

Sudija g. Petraelo vodio je utakmicu dobro i objektivno.

Gradanski—Concordia 3:0 (2:0)

Zagreb, 3. rujna. Premda su se sastala u današnjem domaćem susretu dva protivnika, rezultat čije borbe se mogao već sa sigurnošću unaprijed odrediti, na igralištu „Concordiae“ skupilo se preko 2000 gledalaca.

Sudi prema sporazumu ljubljanski sudac Makorati.

Momčadi nastupaju u sastavima:

Gradanski: Glaser — Šurina, Belošević — Kokotović, Jazbinšek, Cimermančić — Zalant, Wölfl, Lešnik, Antolković, Matekalo.

Concordia: Kostanjevac — Pavičić, Pogačnik — Gajić, Pukšec, Vučilovski — Beda, Svast, Pavletić, Dragić, Zemljčić.

Počinjaju „zeleni“. Imaju znatan broj „kibica“, u glavnom dječaka do 12 godina, koji su inače vrlo glati.

Concordia odmah u početku sređuje svoje redove. Navala forsira igru na duge prodore i zaposluje u punoj mjeri krila, napose Bedu. Igra se prenosi s polja na polje i u glavnom je ravnopravna.

Concordia upće igra znatno bolje na pr. protiv „Gradanskoga“ nego protiv kojeg slabijeg protivnika. Svi redovi funkcioniraju dobro. „Zapinjaju“ ponešto tek kod backova.

Prvi gol za Gradanski u prvom poluvremenu polučuje Lešnik u 13 minutu.

Dječaci na vrhu tribine zanijemili su, da nakon nekoliko časaka opet najodlučnije počnu tražiti od „zelenih“ da izravnaaju. Potonji to i pokušavaju, ali bez uspjeha. Glaserov gol je, istina nekoliko puta ugrožen, ali sve prolazi bez većih opasnosti.

Drugi gol za „Gradanski“ daje nakon vrlo lijepe kombinacije, Antolković u 34 min.

Pod konac poluvremena zaredala je navala „Gradanskog“ udarcem za udarcem na protivnički gol. Međutim mladi Kostanjevac s velikim uspjehom, a i s velikom srećom uz to intervenira i tako se rezultat od 2:0 za „Gradanski“ više do konca poluvremena ne mijenja.

Drugo poluvrijeme počinje s mnogo većim elanom „Concordie“. Slijedi nekoliko navala, koje vrlo ozbiljno ugrožavaju Glaserov gol. Napose trio ne snalazi se međutim u pucanju. Sve ide „mimo“ ili Glaseru u ruke, ili iz dva, tri koraka ispred gola — okomito u vis. U daljnjem svom nastavku igra gubi na ljepoti. U 25 min. Lešnik iskorišćuje pogrješku Pavičića i postavlja konačni rezultat 3:0.

HAŠK—Ljubljana 3:1 (2:0)

Današnja utakmica u prvenstvu Hrvatsko-slovenske lige odigrana između Ljubljane i Haška završila je pobjedom Haška od 3:1 (2:0). Prvi gol za Hašk dao je Duh u 12 času, drugi Hitrec u 15. U II. poluvremenu Ljubljana je dobrih 20 časaka dominirala poljem. U tom dijelu igre zabio je Grintal gol za Ljubljanu. Pod konac je Župančić postavio konačni rezultat od 3:1. Publike oko 500.

SAŠK—SPLIT 2:1 (1:0)

Sarajevo, 3. rujna. — Utakmica između SAŠK-a i „Splita“ završena je pobjedom SAŠK-a od 2:1 (1:0). Golove su dali: Ivanović u 17. času I. poluvremena i 35. drugog poluvremena. za „Split“ Nešković u 4. času II. poluvremenu. Prisustvovalo je 2.000 gledalaca. Sudac Bergles bio je odličan.

Hajduk—Slavija 0:0

Split, 3. rujna. — Prvenstvena utakmica između Hajduka i varaždinske Slavije završila je neodlučno i bez golova, 0:0. Utakmici je prisustvovalo oko 2500 gledalaca.

LIGAŠKA TABLICA

1. Gradanski	2	2	0	0	8:0	4	(0)
2. SAŠK	2	2	0	0	3:1	4	(0)
3. HAŠK	2	2	0	0	7:2	4	(0)
4. Slavija (O)	2	1	1	0	7:4	3	(1)
5. Bačka	2	1	0	1	4:6	2	(2)
6. Concordia	2	0	1	1	2:5	1	(3)
7. Hajduk	2	0	1	1	1:2	1	(3)
8. Slavija (V)	2	0	1	1	0:1	1	(3)
9. Split	2	0	0	2	2:6	0	(4)
10. Ljubljana	2	0	0	2	1:8	0	(4)

★

Bata (Borovo)—Sant (Temišvar) 3:2 (3:0)

OLIMPIJSKI STADION U HELSINKU

Finski olimpijski stadion, pozornica XII Olimpijskih igara 1940 godine leži gotovo u centru grada Helsinkia, t. vz. Elänterha (Zoološki vrt) koji je već kroz decenije središte raznih vrsta sporta i igara s loptom.

Godine 1927 je između prijatelja sporta i „gradskih otaca“ Helsinkia nabačeno pitanje da se započne u vrijeme s gradnjom dugo zamišljenog velikog stadiona, da bi se tako stvorila centrala za sportski Helsinki. S toga razloga osnovano je u decembru 1927 godine „Zaklada stadiona“ na koju je pretrpšen daljni razvoj ove stvari. Glavno goruće pitanje bilo je pribavljenje novaca za gradnju, ali sve je pravodobno udešeno. Zaklada stadiona dobila je državnu potporu, znatnu svotu dobilo se od stadionskih robnih markica, a priticala su i druga sredstva. Kao gradilište, spomenuto područje u Zoološkom vrtu. Godinu dana poslije toga je odobrena građevna osnova, koja je proizašla iz raspisanog natječaja kao pobjednica. Radilo se tu ograđenoj osnovi arhitekata Yrjöa Lindgrenia i Toivo Jänttia. U proleće 1934 godine počelo se konačno s radom za budući glavni stadion Finske. Godine 1938 postala je tada godina osobitog značenja u povijesti gradnje stadiona. Nakon deset godišnjeg rada i kao rezultat saradnje svih krugova naroda, mogao je stadion biti predan upotrebi „kao mjesto za velike nacionalne svečanosti i priredbu plemenitih natjecanja, kako bi našem narodu vrijedio za sva vremena kao najveći simbol međusobne pripadnosti“, kako je to naveo predsjednik republike Finske u svom pozdravnom govoru.

Prva natjecanja priređena su u stadionu 12 juna 1938 godine. Od toga vremena su tamo neprestano održavana kako internacionalna tako i nacionalna natjecanja na kojima su postignuti rekordni rezultati. To dokazuje da su trkačke pruge stadiona među najboljima u svijetu.

Graden od bijelog betona, leži stadion „bijelog grada sjevera“ na podnožju svog ponosnog 73 metra visokog tornja. 30.000 gledalaca trebalo je u početku da nađe mjesta na njegovim tribinama, ali je on tako udešen da su se tribine bez poteškoća mogle znatno proširiti. Uprkos dubokog razočaranja, koje je izazvano davanjem proslave XII Olimpijade Japanu, nadali su se ipak u Finskoj da će se jedanputa smjeti i ovdje prirediti olimpijske igre.

104 metara duga i 26 metara duboka počasna tribina je potpuno natkrita, a tanki stupovi podupiru 7000 tona teški krov. Pod stubama tribine na kojoj imade mjesta za 6000 gledalaca, nalaze se velike garderobe, mjesto za pružanje pomoći, kavana za atlete i funkcionare, četiri prostorije za trening u boksu, hrvanju, dizanju utega i gimnastici, kao i 63 metara duga pruga posuta pepelom, koja svršava sa grabom napunjenom pilovine, a koja u dugoj zimskoj sezoni upotrebljava za trening skakača i trkača. Ova duga pruga može se upotrebiti i kao streljana.

U svojim raznim dvoranama ujedinjuje prema tome finški olimpijski stadion atletičare i gimnastičare, hrvace, boksače, dizače utega, strijelce i veslače, pa je u tom pogledu možda jedan od najoriginalnijih na svijetu.

I nogometaši mogu u širokim prostorijama trenirati kao što mogu i mačevaoci prirediti ovdje svoje vježbe.

Da pruga od pepela ni u kojem slučaju ne izgubi svoju elastičnost nju se nakon natjecanja prevlači sa tankim slojem leda i stavlja na raspolaganje sklizačima.

U drugom katu uređeni su hodnici za publiku, kojoj je prema tome ovdje dana mogućnost da se odmori od gledanja koje napinje živce. U trećem katu smješteno je 19 različitih kancelarija, koje su stavljene na raspolaganje raznim nacionalnim savezima i najvažnijim sportskim društvima glavnoga grada. Za vrijeme igara ove se prostorije uređuju za predstavnike štampe, kao sobe za telefon i druge prenosne aparate. Predstavnici štampe moći će ovdje raditi u najvećem miru i njima će se znatno olakšavati veza s njihovim zemljama; poštanski ured nalazi se u neposrednoj blizini.

Zgrada u obliku terase, koja je podignuta na sjevernom kraju počasne tribine bit će poslije igara udešena kao sportski muzej gdje će biti smješteni svi predmeti, koji danas ispunjavaju tavane klubova.

Sedam paralelnih pruga pokritih zdrobljenom opekom, koja je za vrijeme prve sezone pronadena kao odlična, vodi oko krasne travnate tratine igrališta u sredini. Ravna staza do cilja leži potpuno u sjeni, tako da su atlete pošteđeni od jakoga sunca, što je svakako vrlo ugodno jer ljeti može biti u Helsinkiu vrlo vruće. Fotografije će doduše ovu vijest primiti prilično hladno, jer će im jedva biti moguće da ovdje snime lijepe sunčane slike, kakve je na pr. pokazala Leni Riefenstahl u svojem grandioznom olimpijskom filmu.

Nasuprot počasne tribine stajat će već koncem ljetne sezone 1939 druga tribina, koja će sa visinom od 24 metara i dubinom od 45 metara biti znatno veća nego prva. Sa radovima počelo se već u novembru. Cementni radovi za ovu novu tribinu započeti su u proljeće 1939 a završeni su u julu, kada se je konačno moglo ustanoviti, koliko gledalaca će za vrijeme olimpijskih igara moći primiti stadion. Broj sjedala iznosi 47.163, od kojih je 6.316 mjesta rezervirano za počasne goste, sportaše, predstavnike štampe i radio, dok broj stajanja iznosi 14.300. Ukupno pruža dakle stadion mjesta za 61.463 gledalaca.

Gledaoci mogu da osobito prate različita natjecanja, koja se odigravaju na prugama, jer je prva stepenica tribine pomaknuta sasvim blizu do vanjske pruge, po mišljenju mnogih atleta čak i preblizu.

Kao sabiralište za učesnike služit će dugi prostor, gdje je sada udešena pruga za trening. Ovdje će se i pozvati na natjecanje. Iz ovog prostora vodi podzemni hodnik sve do tratine, tako da se izbjegava trčanje ovamo i onamo preko trkačke staze.

Za vrijeme olimpijskih igara u Helsinkiu udovoljit će priređivači po mogućnosti a svakom pogledu željama atletičara. Tek na drugo mjesto dolazi publika. Tako se na pr. neće po mogućnosti upotrebljavati obični zvučnici jer na stadionu mora vladati mir, kako bi se atletičari mogli koncentrirati prije važnih borba. Gledaoci bit će o događajima obavješteni pomoću triju električnih ploča za javljanje rezultata. Da se tok natjecanja nebi stalno prekidao diobom nagrade, organizovani odbor je odlučio da se nagrade dijele za borbe, koje se vrše izvan stadiona, prije i poslije dnevnog programa.

Osim velike ploče za javljanje rezultata, bit će na sjevernom zavoju stadiona i veliki sat, koji će pokazivati sekunde a čija će se kazala početi micati svaki put kada se odapne hitac za start, tako da će gledaoci osobito dobro moći pratiti tok borbe s vremenom. Na južnom zavoju će biti pak smješteno 16 kabina za radio speakere raznih zemalja.

Atletičari prema tome ne treba da se boje da bi iznenada za vrijeme borbe morali da stanu „mirno“, jer se svira narodna himna kojeg olimpijskog pobjednika.

Da bi se štedile sile atletičara, Finska je predvidjela u natjecanju za atletičare nekoliko promjena. Tako je odlučeno da se natjecanje za olimpijsko prvenstvo u skoku s motkom održi u dva dana, jer je odluka u ovom napornom natjecanju na berlinskim igrama iziskivala vrijeme od ništa manje nego 14 sati. Pred natjecanje će se dakle održati dan prije odluke. Ovaj predlog već je odobren od internacionalnog atletskog saveza. Time što su zahtjevi za atletska prednatjecanja znatno povišena postat će broj učesnika u odlučnom natjecanju možda manji, a time će atletičarima biti znatno ušteđeno dugo čekanje koje odviše umara živce.

Pitali nas šta je stajao stadion? Do konca 1939 potrošeno je za građevne radnje oko 17 i po milijuna dinara, a za staze oko 5.1 milijun dinara. Predračunska svota za novu tribinu, koja se sada gradi iznosi oko 11 milijuna dinara u kojoj sumi su sadržani i troškovi za rušenje provizorne tribine nakon igara. Finska država je do sada za stadion

Da li znate..?

Da JNS znači: jao nogometnom sportu a HNS hvala na sankcijama?

Da li je Šaco Kopilević pitao Bačkine igrače gdje su, kako je on najavio ili sada mogu Bačkim igrači pitati njega gdje je on?

Da li je Šaco Kopilević „Zabrinuti Bunjevac“?

Da je neuspjela duhovitost najobičnija glupost čak i u formi anonimnog pamfleta?

Da je stil čovjek, a stil „Zabrinutog Bunjevca“ je ravan dvostrukoj nuli?

Šta će sada Šaco Kopilević kada jiti njegov zaštitnik i počasni predsjednik Marko Jurić radi svojih velikih nacionalnih i sportskih zasluga dospio od acta?

Da je JNS na posljednjoj sjednici polizao i pojeo s osobitim apetitom vlastite — ispljuvke i izmete?

Da će Nestor Segediński i Mihalj Sele biti odlikovani specijalnim sportskim ordenima zato što su čisto sportski i u interesu Subotice htjeli preko redarstva zabraniti Bačkine utakmice?

Da li znate kojoj naciji pripada zabrinuti Bunjevac?

Da li znate ko je lifierirao novu vrtnu kapiju i ogradu „spiritus-rektoru“ zabrinutog Bunjevca?

Da li znate da se jedan „spiritus-ректор“ zabrinutog Bunjevca tobože bunio protiv pisanja u II dijelu pamfleta zabrinutog Bunjevca?

Da li znate tko su te velike „poštene“ sportske sile i veličine koje daju podatke za okružnicu tj. pamflet „zabrinutog Bunjevca“?

Da li znate tko plaća novcem potpise na ugovor igrača, šta obećava i šta izvršava i tko ih i kako zadužuje u klubu?

Da li znate kojem taboru pripadaju podmukle sile oko „zabrinutog Bunjevca“?

Da li znate tko upotrebljava one riječi, koje su napisane u pamfletu „zabrinutog Bunjevca“, na pr. „da se na druge baca blatom jer ga onj navise na svom obrazu imaju“ — „dobro jutro čaršijo na sve četiri strane“?

Da li znate da Giga zaista „nema“ kvalifikaciju za pisara, ali za kancelistu je ima?

Da li znate iz čije je glave poniklo, i po kakvom računju je iznešena svota od 100.000 dinara, koju da je Giga zaslužio u potsavezu kao administrator?

Da li znate od kada je postao Giga „radikal-pisar“?

Da li znate zašto nijesu smjeli podmukli tipovi potpisati svoja imena na okružnicu „zabrinutog Bunjevca“?

odobrila oko 13 milijuna dinara, robne stadionske markice su do sada donijele oko 5.5 milijuna dinara, a razni darovi iznose oko 500.000 dinara.

Ponosni toranj stadiona sa platforme kojega čovjek imade krasan pogled na čitav Helsinki, sve tamo daleko do mora, predan je javnoj upotrebi posjetilaca 20 juna 1938. Toranj je do sada posjetilo oko 140.000 ljudi. Može se još spomenuti da prihodi koje je postigao toranj u glavnom pokrivali čitave godišnje troškove održavanja stadiona. Samo na dan 29 maja 1939 godine dostigao je broj posjetilaca tornja do sada rekordnu cifru od 1813 ljudi.